

enhver Tid ville være saadanne, som ville lade det være sig magtpaaliggende at fremme Noget, der i saa høi Grad maatte være stiftet til at værne om den Ret, som de Paagjældende ellers maatte antage vilde blive krænkert, og jeg tør udtale, navnlig ikke blot for mit Vedkommende, saalænge jeg maatte vedblive at være i min nuværende Stilling, men ogsaa for de øvrige paagjældende Ministers Vedkommende, at det vil blive overholdt og iagttaget med Omhu og Omfjorg.

B. Christensen: Det er med besynderlig blandede Følelser, at jeg har hørt dette Foredrag af den høitagtede Justitsminister. Det er besynderligt, ja man skulde næsten, naar man ikke vidste det, ikke troe, at det var muligt, at en saa simpel, uskylbig, uskadelig Foranstaltning som den, hvorom her er Tale, skulde møde alle de Betæneligheder, alle de Vanfæligheder og alle de Standsninger, den hidtil har mødt. Den ærede Justitsminister har endogfaa imod Udkastet, i den meget simplicitetede og ubetænelige Form, hvori det foreligger os, havt høie eller dybe principielle Indvendinger. Han mener, at den lovgivende Magt ved at ophøje dette Udkast til Lov vil gjøre sig skyldig i Indgrib paa den administrative Magts Omraade. Nu, jeg maa tilføje, jeg har ikke været forberedt paa Indvendinger derfra. Det forekommer mig dog, at det vel kunde være Tvivl underkastet, om ikke den lovgivende Magt er i sin gode Ret ved at foreskrive Love og Regler, der unægteligt faae Indflydelse paa det administrative Gebeet. Men uanset dette Spørgsmaal, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det dog virkelig falder vanstelig at see, hvorledes den egentlige Administration i streng Forstand skulde kunne blive lidende ved, at dette Udkast ophøies til Lov. Seer man hen til, hvad det er for Sager, hvorom Udkastet omtrent udelukkende vil handle, saa er det Sager, med Hensyn til hvilke endogfaa for en stor Deel Administrationen kun exceptionelt er tillagt Myndighed. Derfor, for at opløse dette med et Exempel, efter vore Forhold en Eier maa ansøge Administrationen om Tilladelse til en vis Benyttelse eller Skæ-Benyttelse af sin Eiendom f. Ex. sin Skov,

saa er det dog klart, at der i Administrationens Stilling til dette Forhold ikke med Føie kan siges at være et reent administrativt Hensyn tilføede af den Slags, til hvilket den høitærede Minister vistnok maa have sigtet. Det er meget mere paa Grund af, at man i dette, som desværre i mange andre Forhold, har troet at burde supplere Lovgivningens og Forholdenes Mangler og Trang gennem Administrationen, at Sagen overhovedet drages frem. Imidlertid har den meget ærede Minister i Erkjendelsen af, og jeg tør troe paa Grund af Erfaringer fra hans foregaaende Stillinger, om hvor almindeligt begrundet Duffet om en Lov i Udkastets Retning er, dog yttret sig imødekommende; han har yttret, at han, uagtet sine principielle Betæneligheder, dog var af den Formening, at der burde gjøres Noget, f. Ex. saaledes som han antydede, for at imødekomme den Trang, Udkastet søger at tilfredsstille. Med Hensyn dertil antager jeg det for givet, at det ærede Thing paa dette Trin af Sagen saameget mindre vil betænke sig paa at tillægge den Fremme, som det ligger nær at forudsætte, at det rimeligviis i et Udvalg vil ønske nærmere at fornemme, hvorledes den ærede Ministers Tanke maatte kunne formuleres som en Ændring af Udkastet, og jeg skal med Hensyn dertil indskrænke mig til at sige, at medens jeg haaber og virkelig ikke mere tvivler paa, at en Fleerhed i dette Thing denne Gang vil finde at kunne have god Føie og Opfordring til at stemme for Udkastet i den Stand, hvori vi have modtaget det fra det andet Thing, saa vil dog Ingen kunne være i Tvivl om, at man bør oppebie og veie de Forandringer, som den ærede Minister har antydet. Jeg for min Deel anbefaler Udkastet, som det foreligger, til Fremme, og agter at stemme for det gennem alle Trin.

Drejer: Jeg kan i alt Bæsentligt slutte mig til, hvad der er yttret af den sidste ærede Tale. Jeg skal med Hensyn til den ærede Justitsministers Udtalelse kun tilføie, at jeg virkelig ikke formaaer at indsee og fatte, hvorledes der i den Omstændighed, at der gives en Ret til bagefter at komme til Rundskaab om afgivne Erklæringer, skulde ligge noget